

ՅՈՒՑԱԿ ԵՒ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆՆԵՐ

ԵՐՈՒՍԱՂԵՄԻ Գ. ԿԻԻԼՊԼԵՆԿԵԱՆ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆԻ

ՀԱՅԵՐԷՆ ՀՆԱՏԻՊ ԳԻՐՔԵՐՈՒ

(1512 — 1800)

288

Ս. ԵՂԻՇԷ ՎԱՐԴԱՊԵՏ. ԳԻՐՔ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ ՍՐԲՈՑ ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ: Կ. Պոլիս, ար. չնշ-
զուցեալ Աստուածատուրի, սպարաբի՛ Յովհաննէս Գլխի, 1764, Յ + 220 = 228 էջ.

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ Ա

ԳԻՐՔ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ ՍՐԲՈՑ ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ ԶՕՐԱՎԱՐԱՆ ՀԱՅՈՑ:

Արարեալ Սրբոյ Եղիշէի Վարդապետին:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ Բ

ԳԻՐՔ ՈՐ ԿՈՉԻ ԵՂԻՇԷ ՊԱՏՄԱԳԻՐՔ:

Եարազրեալ Գիտնական և Խառակրօն սուրբ Վարդապետին Եղիշէի Աշակերտի սրբ-
րոց Թարգմանչացն մերոց Իսահակայ և Մեսրոպայ:

Եւրոմ լիակատար պատմիչ Նահատակութիւնք սրբոց Վարդանանց զօրավարացն
Հայոց և Ղևոնդեանց սրբոց Քաճանայից:

Տպագրեցեալ ի Հայրապետութեան Քրիստոսակերտ սրբոյ Աթոռոյ Էջմիածնի՛
Տեառն Սիմէոնի Սրբազան Կաթողիկոսի ամենայն Հայոց: Եւ ի Պատրիարքութեան սրբոյ
Երուսաղէմի՛ Տեառն Կարապետի Երջմնկազարդ Վարդապետի: Եւ Կոստանդնուպոլսոյ՛
Տեառն Գրիգորի Հեղահոյի Վարդապետի:

Ի Կոստանդնուպոլիս Քաղաքի:

Արդեամբք և Եսիիւք՛ սուրբ Էջմիածնի Միտրան Աբրահամ Վարդապետին: Ի Թր-
ւականիս Հայոց՛ ումօք: Յայրիխի Ծ: Ի Տպարանի ձանդաշտեալ Աստուածատուրի:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Յիշատկարան Տպեցման Սուրբ Գրքիցս:

Փառք...

...եւ կարողութիւն մերս զնաբժանութեան՝ Հասնից ի կատարումն արպեցման
դժբոյս. ի ումօք Թուին ի յուլիսի ամսոյ Ծ: Ի Հայրապետութեան լուսանկար սրբոյ և մեծի
Աթուռոյն Էջմիածնի՛ Տեառն Սիմէոնի սրբազան Կաթողիկոսին ամենայն Հայոց: Եւ ի
Պատրիարքութեան սրբոյ Երուսաղէմի Տեօրեակն տեղեացն Քրիստոսի՛ Տեառն Կարապե-
տի Երջմնկազարդ Վարդապետի: Իսկ և Աստուածատուրի Կոստանդնուպոլսոյ Տեառն Գր-
իգորի Խոհեմազարդ Վարդապետի:

Արդեամբք և Եսիիւք սրբոյ Աթոռոյն Էջմիածնի՛ բազմախոստ միտրան Աբրահամ
Վարդապետին: Որ ըստ զբանէր բարոց իւրոց՛ զայս Եաճապէզ Գիլքը ևս յօժարեցաւ ի տր-
պել՛ վրան երկուց պատճառաց...

...Աղք՛ յիշեալիք ի Քրիստոս ի մաշուր մաղթանս մեր զվերոյիշեալ Աբրահամ
Վարդապետն Աստապատցի, Հանդերձ Հոգեւոր և մարմնաւոր մտողիւք և եղբարք իւրովք:
Ընդ արօժ յիշման արժանի Կամարեալիք և զբարաբոց մասնենիս այսորիկ՛ զԱկնցի

170

ուսումնասիր Տիրացու Ստեփաննոս Գեորգեան. և զտիրացու Գեորգոսն հասանդեռույզու-
նցի. որ զբուն զազափարն զբրտա՝ անձանձիբ ընթևոնայր օղնելով սրբադողին ի յունկնդ-
բութին նուզին. նաև զտիրացու մելքիսեղն զգծող յիշատակարանիս. որ ոչ սակաւ աշխա-
տանս կրեաց յերթեւեկս ի ապագբումն զբքոյս: զորս ակբ գարարեանցէ մեծագոյն շնորհի
իւրով և պահեսցէ ի ծոց սրբոյ եկեղեցայ: Ամէն:

Հուսկ յետոյ՝ յիշեալից և զապազբող սորին՝ զհանդուցեալ տառուածատուրք որդի
պճանակէս զպիրն պարտուոր. հանգևրմ յողնաշխատ սրբուզն իւրով տիրացու. կարապետի
պիրս կապուրեաց շարողի. վաճառեցիսովն ի ծոռայութին խնդրողաց փոխանակ ինքեան՝
տեսան շնորհիւ:

Այլևս զբրտնալան մշակն գործարանի նարին՝ զահէր Գողասի որդի զտիրացու կիրա-
կոսն մանզկերացի: Որպէսզն և ինքն տէրն մեր Քրիստոս՝ առնատարակ յիշեսցէ ի բարին
ի միւսանգամ դալտեսանն, ըստ մեծի իւրում զթութեանն: Որում ընդ շօր և ընդ սրբոյ հոգ-
ւոյն փառք յաւանանս Ամէն:

Կիւղէնկէան Մատենադարան
ՅՅԵ. ԹՁԱ ԵՊ

289

ԵՈՐ ԿՏԱԿԱՐԱՆ. Վենետիկ, տպ. Անտոն Գոթթուի, 1706. 896 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ԵՈՐ ԿՏԱԿԱՐԱՆ Տեսն մերոյ Եխտուի Քրիստոսի:
Տպագրելով յամի Տեսն 1766. Մայիսի. 20:
Ի հայրապետութեան Տեսն Սիմոնի հայոց կաթողիկոսի:
Ի Վէնէտիկ: Ի Տպարանի Անտոնի Գոթթուի:
Հրամանս Մեծաւորաց:

ԵՐՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Չունի (?)

ԵԱՆՕԹ.

Մատենադարանիս մէջ գտնուող գոյգ օրինակները կը պարունակեն միայն չորս Աւե-
սարանները և կը հասնին մինչև էջ 416. Իւր կը գտնուի Գրիստոսի Համբարձման Յկարը:

Կիւղէնկէան Մատենադարան
225-4
1706

290 "

ԵՈՎՀԱՆՆԷՍ ՎՐԳ. ՀԱՆՆԱ. ԳԻՐՔ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ... ԵՐՈՒՍԱՂԷՄԻ. Կ. Պոլիս, տպ. Աստ-
ուածատուրի, տպագրիչ՝ Եովհաննէս, 1767 (աւարտ. 1768). 6 չճ.+3-392 (389)=395 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ Ա

ԳԻՐՔ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ Սրբոյ և մեծի Թաղաբն աստուծոց Երուզուղէմիայ ևւ սրբոց
Տնօրինականոց Տեղեաց Տեսն մերոյ Եխտուի Քրիստոսի:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ Բ

Հուլայի վրան իրախնամութեան Տէրունակն Ռիտաւոր Մանանայ: Որք Հուլայի Սիրով դիմեն առ սուրբ Քաղաքս Երուսաղէմ Եւ զամբողջ յազարս Հոգեւոր վանատականութեան անդի Մարգարտի, այս է շարժացի գանձելոց ի սմա. եւ ընդունելոյ գրաւութիւն ճեղաց ի ձեռն Կոտորմանութեան եւ Ողբմութեան:

Նորապէս շարժեցաւ ի փառս Աստուծոյ եւ ամենայն սրբոցն, զի ի Պատիւ ազգիս Հայոց, յուճանել Յովհաննէս Հաննայ վերամայեալ գործակալ Եսաայէ որբոյ Յուկորայ Սազիմացոյ:

Ի Հայրապետութեան սրբոյն էջմիածնի Տեան Կարապետի Սրբազան Կաթողիկոսի ամենայն Հայոց:

Յեպիֆանոսապետութեան Աստուածախոյս Երուսաղէմի Առն աստուծոյ Տեան Գրեգորի Մեծի Բարուսպետի եւ երկոց երանեալ պատրիարքի զբնաստեմեալ սրբոյն անբնոյս կորոս սեռան վիճակի ամենայն Հայոց:

Եւ ի Պատրիարքութեան Կոստանդնուպոլսոյ Մեծի Տայրաքաղաքին Յեան Յովհաննէս Երջնակալոյն եւ Աստուածաբան Վարդապետի, եւ սրբոյ Երուսաղէմի բազմաշխատ այցելուի:

Յամբ տեան 1727, եւ ի Թուոյս ձերում 1178: Յունվարի ա ի սուրբ քաղաքս Երուսաղէմ:

ՅՈՒՆԱՍԱԿԱՐԱՆ Ա

...Արդ՝ եղև, երկրորդ տպագրութիւնս այս ի վեհափառ Հայրապետութեան սրբոյն էջմիածնի՝ լուսանկար իւրակերտ զահին զերյարգոյ՝ Տեան Սիմէոնի սրբազնակատար Կաթողիկոսի ամենայն Հայոց. Յաջողի երկոց երանելոյ Հօրն ձերոյ՝ Գրեգորի Լուսաւորչի սրբոյն:

Եւ ի Պատրիարքութեան ցանկալի երկրին աւետեաց սրբոյն Երուսաղէմի՝ Տեան Կարապետի յիշատականորդ Վարդապետի զերյարգելոյն:

Իսկ եւ ի Պատրիարքութեան մեծի պոյսոյս Կոստանդնու՝ եւ կամեցողութեամբ նորին Հրամանի՝ Տեան Գրեգորի Հեղահոլոյ՝ խոհեմազարդ Վարդապետի:

Յամբ Տարգմաթութեան Փրկչին, 1767: Եւ ի Թուին Հայոց՝ ումզ: Յամենանն Հոգեւորականի յաւուր ձեռնասանկորդի:

Ի տպարանի Հանգուցեալ Աստուածատուրի:

ՅՈՒՆԱՍԱԿԱՐԱՆ Բ

Յիշատակարան Յպիցման Գրեյոյս:

Ողբմութեամբ... աւարտեցաւ տպումն պատմութեան սրբոյն քաղաքին Երուսաղէմի:

Ի Թուակահնիս ումզէ: Ապրիլի, ի: Ի Հայրապետութեան սրբոյն էջմիածնի՝ Տեան Սիմէոնի Սրբազան Կաթողիկոսի ամենայն Հայոց:

Եւ ի գիտապետութեան սրբոյն Քաղաքին Երուսաղէմի Տեան Պողոսի Երջնակի եւ Նորապետի Պատրիարքի, Հարազատի նշնոյն սրբոյն Աթոռոյն որ ի մակուսութեւ. յաջողի Տեան Կարապետի Հեղահոլոյն առ Քրիստոս: Որոյ երկնահրաւէր վախճանի՝ եղև ձերն ի յաւարտման տպելոյ գրքոյս. զորոյ զհոգին պէր լուսաւորեցէ՝ դասելով ընդ սրբոց Հայրապետացն ի յարգալուծեան իւրում, ամէն:

Իսկ եւ ի Պատրիարքութեան մեծի Տայրաքաղաքին Կոստանդնուպոլսոյ՝ Յեան Գրեգորի Հեղահոլոյ՝ խոհեմազարդ Վարդապետի:

Ի Տպարանի Հանգուցեալ Աստուածատուրի:

Արդ՝ ի վայելելն զսա, եւ ի Հրեոսի մեր Հոգեւորական պատմութեամբ սրբոց առնորինականաց տեղեաց Քրիստոսի, մահամիջ եւ մահապաշտ անձինքդ, յիշեսլէք ի տէր ի Տաքարմայլ աղթս մեր զվերոգրեցեալ աստուածատուր Հայրն իմ. ընդ նմին եւ զիս զյուճաննէս յանեալ զպիտո՝ զուրպ սորին: Եւսի վերդի իմ զտորացնս կարապետն, զարտիս եւ զչրուօղն արճըճեայ զրոց, զանձանիւր պարտատական Եսաայն մեր ամենցուն:

Այլ ևս զաշխատուար մշակն զործազանիս, պողոսի որդի զմէնցի զբլղասոն. Եւ զուր
յիւկաւ լի՛կիք ի տեառնէ մեքմէ յիսուսէ զբիստասէ, Ամէն:

Կիւլպէնկեան Մատենադարան
956-0056 Հա

291

ՊԱՂՏԱՍԱՐ ԴՊԻՐ. ՏԱՂԱՐԱՆ ՓՈՔՐԻԿ: Կ. Պոլիս, սպ. Յովհաննէս և Պողոսի, 1766, 128 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՏԱՂԱՐԱՆ ՓՈՔՐԻԿ.

Պաշտասար զպրի սոսացեալ զանագան զուշով:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Տպեցաւ Փաբրիկ Տաղարանս, ի Հայրապետութեան սրբոյ Էջմիածնի՝ Տեառն Սբ-
մէօնի Սրբազան Կաթողիկոսի ամենայն Հայոց: Եւ ի Պատրիարքութեան սրբոյն Երուսա-
ղէմի՝ ևս Կոստանդնուպօլսի՝ Տեառն Պողոսի և Տեառն Գրիգորի Սրբազան և Աստուածա-
բան Վարդապետացի:

Ի Տպարանի Յօսաննիսի և Յակոբայ: Ի Կոստանդնուպօլսի: Ի Քուին 1217ին: Ապ-
րիկ 12:

ԾԱՆՕԹ.

Տպակից են Պաշտասար զպրի «Տաղարանիկ» և «Տաղարանիկ Որոյ և Կարտանաց
և Այլ» հաստրմերը, մէկ կազմի տակ:

Կիւլպէնկեան Մատենադարան
204-4
1768

292

ՊԱՂՏԱՍԱՐ ԴՊԻՐ. ՏԱՂԱՐԱՆ ՓՈՔՐԻԿ: Կ. Պոլիս, սպ. Յովհաննէս և Յակոբ, 1768, 112 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

Ձուռիս Կր Վիսի «Տաղ Աւետեաց»-ով: Խորագրերը առանձին անթատական Հրատա-
րանիսթեանն, որ չքա պիտակ է Պաշտասար Դպրի մասէն կաթ:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Եւ արդ՝ Փաբրիկ իմն Տաղարանիկ՝ որ անի Տաղս կը, Տպեցաւ կարողութեամբն
աստուծոյ՝ ի սպարանի յօսաննիսի ևս յակոբայ, ի Քվին (1217) ի փառս միոյն աստուծոց:
Ճառայ ճառայիցը աստուծոյ՝ պաշտասար պաբղաւոր զպրի:

Կիւլպէնկեան Մատենադարան
204-4
1768

293

ՊԱՀՏԱՍԱՐ ԴՊԻՐ. ՏԱՀԱՐԱՆԻԿ ՍԻՐՈՅ ԵՒ ԿԱՐՕՏԱՆԱՅ ԵՒ ԱՅԼ. 198 էջ.

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՏԱՀԱՐԱՆԻԿ ՍԻՐՈՅ ԵՒ ԿԱՐՕՏԱՆԱՅ ԵՒ ԱՅԼ:
ի պաշտասար գլխի ի վերայ գահագան շունոց:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Ձուհի:

ԻՆՆՕԹ.

Տպակից է Պաշտասար Դպրի ճախորդ Կրկու ազգարաններում: Տպարան և Բազմի անուն չեն յիշուած, ոչ ալ տպագրութեան թուակամ: Մակայն ճախորդ Կրկու գիրքերում ևս ունեցած ճամբարի մանրէն, ինչպէս նաև մոյն կազմի տակ ըլլալէն կարելի է եմ թաղիքի որ Յովհաննէսի և Յակոբի տպագրանց տպուած ըլլայ, քերիսու ճոյն՝ 1768 թուականին:

Կիւլպէնկեան Մատենադարան

264-4

1768

294

ԲԱՌԳԻՐԲ ԼԱՅԿԱԶԵԱՆ ԼԵԶՈՒԻ: Հատոր Բ: Վենետիկ, տպ. Անտոն Պոթոլի, 1769, 18+268 +371+416+700=1768 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ Ա

ԲԱՌԳԻՐԲ ԼԱՅԿԱԶԵԱՆ ԼԵԶՈՒԻ

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ Բ

ԲԱՌԳԻՐԲ ԼԱՅԿԱԶԵԱՆ ԼԵԶՈՒԻ

Հատոր Երկրորդ

Յորտմ նախ պարունակին մնացորդէ դարբաս բունից, Երկրորդ՝ բառարան յատուկ անուանց, երրորդ՝ բառաբոլբոլ ի դարբաս լեզուէ յաշխարհարան, և չորրորդ՝ յաշխարհարան լեզուէ ի դարբան, որոշեալք ի միմեանց հաստատովք այրութենից:

Արարեալ բազմաբան, և աշխուրջ ճշմոք՝ յաշխարհայ ամենապատիւ տեան Միխիթարայ մեծի արքային, և բարունակեալին սերաստացոյ:

Եւ յորձանն Երկաթրութեամբ տպագրեալ՝ հրամանաւ զԵրզրատի տեան Ստեփաննոսի արքայի՝ նորուն յաշխարհի՝ վարդապետին կոտանազնուպոլսեցոյ:

Ի փառս ամենափրկչին՝ Տեսնեալ բարեկցանց, ի պատիւ ամենորհնայ սուրբ Աստուածանին, և ի յօգուտ մանկանց եկեղեցոյ:

Ի հարպետութեան տեան Սիմոնի հայոց կաթողիկոսի՝ Յամի փրկութեան մեբոյ 1769. սեպտեմբերի. 8: Իսկ ի թուականութեան հայոց ամբլ:

Ի Վենետիկ, ի տպարանի անտոնի պոթոլի, Հրամանաւ մեծաւորաց:

ԹԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Զուեհի:

Կիւլպէնկեան Մասնագործան
483 Միտ

295

ՆՈՐ ԿՏԱԿԱՐԱՆ: Կ. Պոլիս, սպ. Յովհաննէս եւ Յակոբ, 1760, 483 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ԱՆԵՏԱՐԱՆ ՏԵԱԹԸ ՄԵՐՈՅ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ:

Տպագրեցեալ է տպարանի Թճանձիտի եւ Յակոբու:
(ի Թուին հայոց, 1218) Մայիսի. 9:

ԹԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Յիշատակարան Սրբոյ Աւետարանիս տպեցման:

Յանուծ...

...տես եհաս յաւարտ տպագրումն Աւետարանին...

Ի վեհափառ Հայրապետութեան սրբոյն էջմիածնի՝ տեսն Սիմէօնի սրբազան Կաթողիկոսի ամենայն Հայոց: Եւ ի Պատրիարքութեան սրբոյ զազաբին Երեսազէմի՝ տեսն Պօղոսի սրբազան վարդապետի: (Ի Կոստանդնուպօլիս):

Արժանեաւորին սրբազան Պատրիարքի՝ տեսն Գրիգորի երանաշնորհ վարդապետի: Արդեամբք եւ գոյիւք ըստ բնականին Ակեցի եւ ըստ ծննդականին յովնազիւղիցն Ապուլիեիցի մահաճի Աստուածատուրի՝ ըստ մականուանն արապօղլի կոչելոյ: Որ յազարակի կենցաղոյս հարուստ մի վաստակեալ՝ փորձ ունելով զի ներքոյ արեգակնս հղելոցն զսոստիութենէն, ջան եղ յստացումն զանձունն երկնայնոյ ծածկելոյս ի նմա: Եւ մինչ թալ զիսացեալ՝ թէ նա ինքն ի ձեռն զերագոր սրբոյ Աւետարանին է հնար, (որ նա է զեղեցիկ Մարգարետն ձեռնադին. որոյ ստացողն է ըստ ճշմարտութեան ի պատուի,) սրախ յօժարեցաւ զայն՝ նաև զազմաց երջանիկ միջնորդ պատուականութեան ներկայացուցանել զվերին խորհոցոյ: Որ զրիթէ չէ կար, եթէ ոչ ըստ բազմացն վերստին տպագրութեամբ թաղմացուցանել զնոյն լինիցի հնար: Որ եւ ըստ որում ինքն հասեալ ի հասակն ձերութեան, եւ գիտացեալ թէ բազումք ի հասակացացն եւ ի տեսութեանց տկարաց՝ վասն վաստակոցն յընթերցման մերթ ստերիւրին, եւ մերթ աստածեալ զրկին սուսին: Ուստի ի լաճ հաստարակաց զիտելով՝ ետ նորապէս կերակր զտպագիրս այս յարժար տեսութեանց նաև այնպիսեաց. մրիապէս եղեալ ի տպագրարանիս այս, զի նաև զկնի այսորիկ՝ զինչ եւ կամիցի ոք սալ ի տպագրել՝ ըստ յարժարութեան ճորին ունիլ ժօրթացի:

Ուստի մինչ լսելով յայլոց կամ ձեզնն ընթեռնով՝ սերմանեսցի յերկրի բարոյս սրբի ձեռն թան ինչ ժարմարուծ եւ հողկեցոյց, ի ջերմանաւ աղօթս ի Տէր մեր Քրիստոսոս հաւատացիւղոց՝ աղբարև. խնդրի յիշի, զի յայտնութեան իբրում՝ նաև մահաճի Աստուածատուրին վերոյ գրելոյ. փոխանակ այսորիկ բարեգործութեան՝ լսել սացէ զրանն ցնծալից. որ է Եկայջ օրհնեալք հօր իմոյ, Թա յայն:

Այլ եւ յիշեալքք ի Տէր ցնծեցեալուն նորին: Այսինքն. զկողակիցն Եարուհին. եւ ըզմեղան զՄելքոնն եւ զմահատեի Թուրքոմտանն. քն զնորարան զԱմանուսն եւ զԴաւիթն: Եւ զորան զԱւուրան զՄերուհին զմահատեի Զարան եւ զՄիսնն: Եւ զորքիտն զՅովհաննէան եւ ըզՊօղոսն: Եւ զպատեհրան զԹորքապետան եւ զՍիսնն: Եւ զպագան զԴաւիթն եւ զԱստուածատուրն: Եւ զմեծ մայրն զԴիմաուհին եւ զՄանան: Նաև զանուցիւն իւր զԴուհարն Որք ամենեքինն ճանգուցեալք ի Քրիստոս: Իսկ եւ զորքիտն կենդանին զԿատակած ի բարին՝ այսինքն զՅովհաննէան եւ զՄարգարն՝ նաև զժապկափէթ Թոսուանն՝ եւ զայլ ամենայն արեան պատուս ճորին՝ յիշել յաղօթս մեր ի Քրիստոս՝ լղանդաղել աղեղորձ աղաչեմք: Զի եւ զուք հանդիպեալքք յաստաղորմէն Աստուծոյ Թողութեան մեղաց:

Իսկ յետ ջան զամենեանս՝ թախանձարին բանիւք աղաչե՛ք զհաւատացեալոց թ Բանն ամենաբարի՝ յիշել ի բարին եւ զպապաբօզս Հոգեկեցոյց սրբոյ Աւետարանին: Այսինքն զգլխորդեալ մահուտի Աստուածատուրի սրգի Յունանէսս եւ զԱկնցի հանդուցեալ Սարգոսի սրգի Յակոբս, հանդերձ ծնողովքս մերովք: Ընդ սրս եւ զգեաւարոյս սրգեակն նորին Յունանիսի՝ զՊօղոսն մտերմ: Որ բոս կարի իւրում յոյժ աշխատեցաւ թէ յորիննն ըստ կերատոյի նորաչին զրօցս, եւ թէ ի շարին եւ ի սրունին զկապարեացս:

Այլ եւ յիշեալիք զհաւատարիմ մշակն գործարանին, այսինքն զմահուտի Դանիթն եւ զՏէր Պօղոսի սրգի զտիրացու ներշնչան, եւ զԳրասպարն: Զի յօժար կամօք աշխատին, մինչ կոչին ի կարիս տպագրարանին:

Իսկ աստանօք թէ նշմարիցի զիր ի՞նչ Քերակատար, եւ զայն յարժարել բոս վաշխութեան՝ որք հանդերձեալ կամք: Զի յօժար եղելոցն ի գործս տպագրութեան սուրբ գրեանց՝ ե՛ճք անուտովի պատրաստական ծառայք անխաբղախ: յուսալով մանուանդ վարձուցն իսկ սրբայութեան: Որում զամենայն աւետարանեալս Քրիստոս Տէրն մեր՝ արժանիս արասցէ: Որ է սրենեալ մէկտ: Ամէն:

Կիւլպէնկեան Մատենադարան
225.4
1769

296

ՄԻՒԹԱՐ ՎՐԴ. ՍԵՐԱՍԱՏԱՏԻ. ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ: Վենետիկ, տպ. Անտոն Պօթթալի, 1770. 584 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ ԿՐԱՔԱԹ ԼԵԶՈՒԻ ՀԱՅԿԱԶԵԱՆ ՍԵՒԻ:

Նարսիզեցեալ աշխատութեամբ կամք սեառն Միխիթարայ վարդապետի սերասացուոյ Աբրայ Հայր կոչեցելոյ: Ի վարժումն նորամտից աշակերտաց զաստան իւրոյ: Ս: Ի յօշուտ այլոց ամենից՝ որք ունին զփափաք, ի զուիթս իմաստից՝ զբամբ ջերակամութեան մտանելոյ:

Եւ տպագրութեամբ ի լոյս անեցեալ ջանիւ եւ աշխատութեամբ աշակերտաց նոյնոյ: Ի փոսս մանկացելոյն Յիսուսի, եւ ի պատիւ Մօք իւրոյ ամէնօրհնեցելոյ:

Յամի սեառն 1770: տպրիւի 25: Ի Հայրապետութեան սեառն Միտոնի Հայոց կաթողիկոսի: Ի Վէնէտիկ, ի տպարանի անտոնի պօթթալի: Հրամանաւ մեծաւօրաց:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Ձուին:

Կիւլպէնկեան Մատենադարան
465 ՄԻ

297

ԴՈՄԻՆԻԿԱՍ ՎՐԴ. ԲՈՂՈՒՐՍԵԱՆԵԾ. ԽՈԿՄՈՒՆԻՔ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆՔ, Վենետիկ, տպ. Անտոն Պօթթալի, 1771, 176 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ԽՈԿՄՈՒՆԻՔ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆՔ: Ըստ իրաքանչիւր աւուրց ամսոյն: Բարբաճեալ յիտալական լեզուէ ի Հայ բարբառ՝ յաշակերտաց միտթարայ արքայի բարոնշտպեան սերաստարոյ: Ի փոսս մեծին տատոնոյ. ե ի պատիւ սուրբ աստուածանին:

Յամի տեսան. 1771. Սեպտեմբեր. 25. Ի Հայրապետութեան տեսան Սիմոնի Հայոց կաթողիկոսի:
Ի Վէնէտիկ. Ի տպարանի Ատտիի պորզօլի: Հրամանա: մեծաւորաց:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Ձուկի:

ԵՍՆՕԹ.

«Հայ Հնաստից Գրքի Մասննագիտական Ցուցակ»ը, հետեւելով Հայր Արսէմ Ղազիկ-եանի, իբրեւ քարգմանիչ կ'ընդունի Հայր Վրքաճէս Ասկերեանը (էջ 151, քիւ 622-ի ձա-ժօքուքիւմ):

Կիւլպէնկեան Մասննագարան

248 Բ»

ՄեծԹԱՐ ՎՐԴ. Սեբաստիան. ԳԻՐԲ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆԻ ՎԱՐԴԱԳԵՏՈՒԹՅԱՆ: Վենետիկ, տպ-Անտոն Գոսթօլի, 1771, 120+203=323 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ԳԻՐԲ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆԻ ՎԱՐԴԱԳԵՏՈՒԹՅԱՆ.

Շարադրեցեալ Աշխարհարատ լեզուաւ, Աշխատատիրութեամբ տեսան Միխիլարայ Վարդապետի Սերաստացւոյ. Արքայ Հայր Կոնստանտին: Ընդ որում եւ երգչ տաղից առաջը-րին, որք ի վաղնջուց ժամանակաց շարադրեցեալք են ի նոյնոյ Վարդապետէ: Ի փաստ մեծադոյնս աստուծոյ, եւ ի յօղուս ժանկանց եկեղեցւոյ:

Եւ այս է երբորդ տպարութիւն:

Յամի Տեսան 1771. Յուլիտի. 20. Ի Հայրապետութեան Տեսան Սիմոնի Հայոց Կա-թողիկոսի:
Ի Վէնէտիկ. Ի տպարանի Անդոնի Գոսթօլի: Հրամանա Մեծաւորաց:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Ձուկի:

ԵՍՆՕԹ.

Հատարիմ վերջաւորութեամ, առանձին էյսիսամարով (1-203) եւ առանձին ամուս-նաքերքով կը սկսի.

«ՏԱՂԱՐԱՆ, ՈՐ Հետեւի զկնի ջրիտաննէականի վարդապետութեան, ի զուարեութիւն ժանկանց՝ ուսանողաց ջրգրիտաննէական վարդապետութիւն»:

Կիւլպէնկեան Մասննագարան

238 ՄԻ

ՍԱՂՄՈՍ: Վենետիկ, տպ. Անտոն Գոսթօլի, 1771, 384 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՍԱՂՄՈՍ ԴԱԹԻ ԵՐ Եւ կոչի Սաղմոսարան:

Տպարդեցեալ ի Վէնէտիկ: Յամի Տեսան. 1771:
Ի Տպարանի Անդոնի Գոսթօլի: Հրամանա Մեծաւորաց:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Ձուևի:

ՄԱՆՕԹ.

Այս հատորին տպակից է, ճոյն կազմին տակ, Մլխիթար Վրդ. Սեբաստացիի «Տօմար կարճատառ»ը (Տե՛ս յայտրդ՝ քիւ 300-ի ճկարագրութիւնը):

Կիւլպէնկեան Մատենադարան
223-2
1771

300

ՄԻՒԹԱՐ ՎՐԴ. ՍԵԲԱՍՏԱՑԻ. ՏՕՄԱՐ ԿԱՐՃԱՌՕՏ: Վէնեակի, տպ. Անտոն Պոթուլի, 1771, 40 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՏՕՄԱՐ ԿԱՐՃԱՌՕՏ Այսինքն. Համառոտութիւն Հնոյ տօմարին հոռոմայեցոց, որով հասարակաբար վարի ազգս հայոց:

Շարակարգեցեալ գիրքին տե՛ւ ի յողուտ պարզամտաց: Ի յիթիթարայ վարդապետէ սեբաստացոյ Արթայ հայր Կոչեցելոյ: Յամի Տեանն 1771:

Տպագրեցեալ ի Վէնէակի: Ի տպարանի Անդոնի Պոթուլի. Հրամանաւ Տենաւորաց:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Ձուևի:

ՄԱՆՕԹ.

Տպակից է, եւ ճոյն կազմին տակ, Վազգէոսարանին (Տե՛ս Գալստիգ՝ քիւ, 299-ի ճկարագրութիւնը):

Կիւլպէնկեան Մատենադարան
223-2
1771

301

ՊԱՂՏԱՍԱՐ ԴՊԻՐ. ՊԱՐԶԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ: Հոտոր Վ: Դ. Պոլիս, տպ. «Նանդուցեալ Մահաւսի Աստուածասուրբ սրբոյ Յօհաննիսի», 1771, 304 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՊԱՐԶԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ Կարճատառ եւ Դիւրբիմաց:

Յողագոս Ե՛ր եկեղոց ի Ռատմի Գրոց Գիտութեան:
Օգնեա՛ Աստուած:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Ձուևի:

Կիւլպէնկեան Մատենադարան
465 Պա

ՊԱՆՏԱՆԱԲ ԴՊԻՐ. ՀԱՏՈՐ ԵՐԿՐՈՐԴ ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ: Հատոր Բ: Կ. Պոլիս, տպ. Հան-
դոսեայ Մահտեի Աստուածատուրի որդւոյ Յօհաննիսի», 1771, 305-608 (303) էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՀԱՏՈՐ ԵՐԿՐՈՐԴ ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ Կիրառութիւն Մասանց Բանին: Որ է Շարժամուն
րնդ իրեարս բառ զերթողացն:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ Ա

... Հուսկ յեսոյ զյևանդոսեան զարժեցաւ յիմաստեց նոցին զպաշտասար զպէր՝
կոստանդնուպօլսեցի, եւ զհայրն իմ կհաբացի զզրիպոր Հրան, եւ զմայրն իմ զթաւրժան-
տայն՝ ընդ այլ ննջեցեալսն մեր յիւեալիք ի քրիստոս յիսուս՝ քառութեան մեղաց հա-
գիպիւ ա՛մէն:

Էջ 600

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ Բ

Յիշատակարան Տպեցման:

Եւ արդ՝ վերստին տպեցաւ զերջս Քերականութեան ի թվին ումի. ի Հայրապետու-
թեան Գերաշուշակ Աթոռոյն եւ մօրն մերոյ սուրբ էջմիածնի՝ Յաջորդի երկեց երանելոյ
սուրբ հօրն մերոյ Գրիգորի լուսաւորչին՝ Տեառն Սիմէօնի Սրբազան Կաթողիկոսի ամենայն
Հայոց:

Եւ ի Պատրիարքութեան սրբոյն Նրուսեղէմի սուրբ Տօբիթեան տեղացն Քրիս-
տոսի, եւ Կոստանդնուպօլսի մեծի քաղաքի՝ Տեառն Պօղոսի եւ Տեառն Գրիգորի Սրբազան
եւ Աստուածաբան Վարդապետացն երջանեաց:

Ի Կոստանդնուպօլսի Քաղաքի:

Ըստ խնդրոյ ուսումնասէր մանկանց եկեղեցոյ: Արդեամբ եւ զսոյիք նուստ զս-
պարիս Մուրատեան, եւ Հայրապետիւ Եղբօրն իմոյ Պաշտասար ամիրային. իբրու տրիտուր
լուսաւորի պատուելի մեծ վարժապետին՝ Հեղինակի զբրոյս եւ բազմբարեանն Հայկական
ազիւն. եւ մանաւանդ իմ անարժանութեան. երկասիրութեամբ թուան՝ զեռարողումը Հե-
պարարոյ մերօպ զպրիւ: Ի Տպարանի հանդուցեալ մահտեի Աստուածատուրի որդւոյ յօ-
հաննիսի բարեմիտ զպրիւ. եւ որդւոյ նորա արքայու կարապետի: Աշխատեցուցութեամբ մը-
տակաց նոցին՝ զայտախն, պօղոսին, եւ Կիկոսոսին: Ուքեմն խնդրի ի վայելուցաց լինել ըզ-
հողի նոցին եւ մեր ծնողաց եւ զաւակաց եւ մերձաւորաց մերոց՝ միով աստուած ողորմ-
եալիս:

Որ եւ յերջօրը յիւեալ լինիք ի տեսնէ մերձէ Յիսուսէ Քրիստոսէ. որ է օրհնեալ
րնդ Հօր եւ ընդ սրբոյ Հոգւոյն. այժմ եւ յաւհա եւ յաւիտեանս:

Էջ 600-602

Կիւլպէնեկեան Մատենադարան

485 Պաշ

ԳԻՐՔ ՀՐԱՇԵՑ: Թրչմ. եւ կազմող՝ Չարբրիա Վրդ. Ակնեցի: Վնեւտիկ, տպ. Դեմոստրիս
Թէոդոսեանց, 1772, թ+ՅՅ8=648 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ Ա

ԳԻՐՔ ՀՐԱՇԵՑ ՍՈՒՐՔ ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆԻՆ

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ Բ

ԳԻՐԲ ՀՐԱՇԵՒՑ ԱՄԷՆՅՐ ՀՆԿԱԼ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒԱՅՒԱԿՆԵՆԻՆ:

Հաւաքեալ թարգմանորար ի հայ բարբառ քի զանազան պատմութեանց իտալացի հեղինակաց: Ի հայր զարարիոյ վարդապետէ ակնեցւոյ, յաշակերտէ միթիթարայ մենի արարիին սերտասացւոյ:

Սու ապազրեալ Հրամանաւ ստեփաննոսի արբային կոստանդնուպօլսեցւոյ, Ետիուք, և արզեամբբ բարեպաշտան, և քաջատունճիկ շահրիմանեանց երկոցունց եղբարց հարազատաց՝ բարազամեան պարոն յովնէփին, և պարոն զաջարին:

Ի հայրապետութեան տեան սիմոնի հայոց կաթուղիկոսին: Յամի փրկչին 1772-ապրիլի 25: Իսկ ի հայոց թուահանին. Ռմիա: Ի վէնէտիկ: Ի ապարանի դեմեարեայ թէոզոսեանց: Հրամանաւ մեծաւորաց:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Ձուռի:

Կիւլպէնկեան Մատենադարան

231.7 Ալ

Մեծութիւն ՎՐԴ. ՍԵՐԱՍԱՍՏԻ. ԿԻՐՈՒԹԻՒՆ ԱՂՕԹԻՑ: Վենետիկ, ապ. Դեմեարիոս Թէոզոսեանց, 1772, 352+12+7 լէւր = 371 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ Ա

ԿԻՐՈՒԹԻՒՆ ԱՂՕԹԻՑ

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ Բ

ԿԻՐՈՒԹԻՒՆ ԱՂՕԹԻՑ:

Քնշ որում և շարակցի ոտանաւոր աշխրեանական առ ամեհորհնեալ կոյսն:

Շարազրեցեալ ի Միթիթարայ վարդապետէ սերասասցւոյ: Ի խնդրոյ պարոն մէլիքի որդւոյ խալտարեանց պարոն մարզարի հուշայեցւոյ: Սու ապազրեալ արզեամբբ, և զոյժէք բարեպաշտան և քաջատունճիկ շահրիմանեանց երկոցունց եղբարց հարազատաց՝ բարազամեան պարոն յովնէփին, և պարոն զաջարին. առ ի լուսաւորութիւն ազթասիբոց մանկանց եկեղեցւոյ. Ի փառս մեծադոյնս աստուծոյ:

Ի հայրապետութեան տեան սիմոնի հայոց կաթուղիկոսին: Յամի տեան. 1772-հոկտեմբերի. 25. Իսկ ի թուին հայոց Ռմիա: Ի վէնէտիկ: Ի ապարանի դեմեարեայ թէոզոսեանց: Հրամանաւ մեծաւորաց:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Շնորհիւ...

Արդ... յիշեցիք առ տէր արքի մտօք զՆիկիական աշտրիկ զբզկան զմիթիթար վարդապետն սերասեան: Նաեւ զապարօղ սորին հանդերձ ամենայն արեանառու ազգականօք ևսցին: Սու ևս յիշեցիք առ տէր ևս զաշտրիկ, որք մասնակից եղին առ պարոն մատենիս, և որք աշխատեցան ի որդազրութեան ապազրեցման. և զուք յիշեալ լիջէք ի զբիտոսէոր է օրհնեալ ի համայն յաւիտեանս. ամէն:

Եջ 349-352

ԾԱՆՕԹ.

Հատորին վերաւորութեամբ, առանձին էջահամարով (1-12) կը սկսի «Երևանութիւն» ստալոյ զօրհետութիւն լիակատար ներողութեամբ՝ հաւատացեալ զրիտոնէից հողեվարաց բընակելոց յերկէրս հերետիկոսաց եւ անհաւատից: Տուեալ է սրբազան պապէն է տեսնել կրօնական շարժումները: Յամի տեսան 1772: ապրիլի. 59:

Ապա, առանց էջահամարի (7 էջ). «Համատու հրահանգ զներողութեանց, զոր տարբար է զբարայանտ տեսան ստեփաննոսի բարեկալ քարտուղարի սրբոյ ժողովոյն, որ յաղագս տարածման հարատւոյն»:

Կիւլպէնկեան Մատենադարան

248 Մ է

305

ՊԵՏՐՈՍ ՎՐԴ. ԱՐԱԳՈՆԱՅԻ. ԳԻՐԲ ԱՌԱՔԻՆՈՒԹԵԱՆՑ: Թրգա՝ Յակոբ Գոնիչի: Վենետիկ, տպ. Դեմետրիոս Թէոփանես, 1772. 8 չԼ.-+723+Յ չԿ.-734 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ԳԻՐԲ ԱՌԱՔԻՆՈՒԹԵԱՆՑ

Այսինքն. Համատու հաւաքումն զօթանց առաքինութեանց, այս է, Զերից ասալ ուսմարանականաց, զհաւատոյ, զյուսոյ, եւ զտիրոյ: Եւ զսրբից թարոյականաց, զիսոնմութեան, զզոլոսիսոնմութեան, զարքութեան եւ զարդարութեան: Եւ եւս զօթանց յաղագսաց հարոյն սրբոյ: Եւ զութից աւետարանական երանութեանց:

Շարադրեալ է Պետրոս Արեղայէ Արագոնացոյ, որ է կարգէ շարդողաց սրբոյն Դոմինիկոսի: Թարգմանեալ է լատինականէն է հայ բարբառ, է յակոբայ տմեմնէ, է զուսան նախընտան, է Թուրք զրիտոսի. 1639:

Ի լոյս տեսեալ եւ տպագրեալ նախ աշխատութիւններ տեսան Միխիլարայ վարդապետի սնտասացոյ Արթուր հայր կողմէն: Եւ այժմ տպագրեալ երկրորդ անգամ ըզգուշալոյն սրբազրութեամբ: Արդեամբք եւ զոյնք բարեպաշտան եւ զաշխատհմիկ շահրեմանեանց երկոցունց եղբարց հարազատաց՝ Բարազամեան պարոն յովսէփին, եւ պարոն զազարին. առ է լուսաւորութիւն առաքինաց մանկանց եկեղեցոյ: Ի փառս մեծին առաւելոյ, եւ է պատեւ ամէնօրհնեալ կուսին մարիամու:

Ի հայրապետական տեսան Սիմոնի հայոց կաթողիկոսի: Յովի տեսան. 1772. Իսկ է Թուրք հայոց: Ամիա: Դեկտեմբերի. 20: Ի վէնէտիկ: Ի տպարանի Դեմետրիոս Թէփանեսի: Հրամանաւ մեծաւորաց.

ԹԵՄԱՏԱԿԱՐԱՆ

Ձուկի:

ԾԱՆՕԹ.

Գրքի վերաւորութեամբ կը գտնուի քերթուած մը՝ «Ստանաւոր ստ զօգութիւն մատենի», որուն սկզբնաստեղծ կը յօդին զի Միխիլարէ Արթուր վարդապետէ Սնտասացոյ Ասացեալ է Այս Բանը:

Կիւլպէնկեան Մատենադարան

230-2 Ար

306

ՊԵՏՐՈՍ ՎՐԴ. ՂԱՓԱՆՑԻ. ԳՐԳՁԵՅ ԿՈՅԵՑԵԱԿ ԾՐԿԱՐԱՆԻ Ե՝ ՊՈՒՆ, տպ. Առաւանակաւոր, Թի, տպագրող՝ Յովհաննէս Դպիր, 1772, 172 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ԳՐԲՈՅԿ ԿՈՉՆՑԵԱԼ ԵՐԳԱՐԱՆ:

Տպագրեցեալ է Հայրապետութեան Տեան Սիմէոնի Սրբազան Կաթողիկոսի ամենայն Հայոց: Եւ յերկուց Պատրիարկոց՝ Սրբոյ Երեսուզէժի եւ Կոստանդնուպոլսոյ ժեմի բազաքի՝ Տեան Պոպոսի, և Տեան Գրիգորի Սրլանկապարզ և Աստուածաբան Վարդապետաց, է Կոստանդնուպոլիս Բազաքի:

Ասացեալ է յետեւոյ ժիւրանէ՝ ժօրն լուսոյ սրբոյ էլիմիանի՝ է Պետրոսէ Վարդապետէ Հափանցոյ: Ի Թուակներն՝ ոմիս: Սեպտեմբեր 14: է Տպարանի Աստուածատուրի:

ՕՐՇԱՏԱԿԱՐԱՆ Ա

Յիշատակարան Տպեցմամ:

Ողորմութեամբ Տեան, եւ միջնորդական մաղթանօք արագանս վկային սրբոյն Միխայայ՝ յանկ կելալ աւարտեցաւ նորաշար երգարանս է տպարանի աստուածատրի: Ի Թուակներն ժերում, ոմիս: է գեկտեմբերի իս:

Արդեամբք բարեկաշախ Արիտակէս ամիրայի զրգոյ՝ նորաբողոք ախրացու Յունաների:

Արդ որք ստացեալ վայելէք զոսն, յիշեցի՛ք է մաքուր Աղօթն ձեր զնորաբողոք ամիրայապն, Հանդերձ քնողօքն եւ Համախ ննջեցելովքն: Զոր եւ Հատուցանողն բարեաց, վարձարեանքն՝ զամենեանս բոս աշխատանացն իւրեանց է միւսանգամ զաւստեան իւրում է յարբայութեան: Ամէն:

էջ 171

ՅՐՇԱՏԱԿԱՐԱՆ Բ

Ազգաբարձրիս ինչ Հակիրճ:

...Ուստի Հայցեմ, Երեւի Ճնշոր Թերութեան, եւ յիշել է մաքուր մաղթանս ձեր զիս զապաքոք որին՝ զյոհաննէս զպիւրս զեակալմարտն է զպրութեան, Հանդերձ ծառայարեան որչափ իմով կարապետիւ: Եւ զբոնալան մշակուս սողմոնիւ: Եւ լինել ողջ է Հորհ Տեան ժերոյ Յիտուի Գրիստոսի: ամէն:

Կելակնկեան Մատենադարան
245 Պա

307

ՄՈՎՍԷՍ ԲԱՂՐԱՄԵԱՆ. ՆՈՐ ՏԵՏՐԱԿ ՈՐ ԿՈՉԻ ՅՈՐԴՈՐԱԿ: Մատրաս, տպ. Յակոբ Եամիրեանց, 1772 (աւարտ. 1773), 240 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՆՈՐ ՏԵՏՐԱԿ ՈՐ ԿՈՉԻ ՅՈՐԴՈՐԱԿ

Տարագրեցեալ սակս սթափելոյ երիտասարդացն, եւ մանկանցն է վճկերտեալ եւ է հեղզացեալ թմրութենէ քնոյ ծուլութեան: Եւ խանդաղատական տարփանօք Տպագրեցեալ Ղանիւք եւ Ծախիւք Յակոբայ Եամիրեան կոչեցելոյ: աշխատութեամբ Մովսիսի Բաղրամեան Հրահանգի իւրոյ: Ի յօգուտ Թարմահասակ՝ եւ նորաթիթի մանկանցն Հայոց:

Ի Հայրապետութեան Տեան Սիմէոնի ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի: Յամի մարդեղութեան բանին: 1772: Եւ է Թուին Հայոց: 1221:

Ի Ճեղիկս է զապաքն Մազրատ: Ի տպարանի նոյնոյ Յակոբայ Եամիրեան կոչեցելոյ:

ՅՐՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

ի

Բամ ամ համայն բարեպաշտօն ընթերցողսն Հայոց:
Երկայնամիտ լերուք ձերովն խահեմութեամբս:

Վասնզի յազնուութեան ձերումզ սպասու հարկեցեալ զճարեհեաց տնչիւ փառզո՞ յանտրդ եւ զան զամենեանս կրօնքազոյն եւ ապիկար պատանիս եւ արքանեակ Հայոց մեծաց, յայտ եւ զայս կառուցանել: զի զշարագրոջ եւ զուպարոջ տեսարկիս զհրատեանս: զոր ոչ զինն յիշատակել ի ճախիրզանան ճարկեաց: Ձի մի հասարար նոցա ընդ բանի- րուն շարագրոզաց կարգոն զրեցեալ այնու համարիցի: այլ ըստ իւրումն նուաստութեան՝ պահելով զնոցին պատիւն՝ զոր ունի յար ի մահ: որ եւ զնա հարկեաց հուսի յետոյ յաւարս տեսարկիս յիշել: եւ երեւիլ ի մէջ շարագրոզաց նախահարց իրրեւ զնոցայն յոտից Թոթափ- եալ փոշիս՝ եւ անկեալ առ ափուք ամենեցունցն: այսինքն է Յակոբ Եօր Ջուղայցի՝ որդի Եահամբիբի՝ որդւոյ Սուլթանումի՝ որդւոյ Դաւութխանի՝ որդւոյ Եահամբիբի՝ որդւոյ Մու- րաանին Եահամբիբեանց կոչեցելոյ, ի զաղաքէն նախիջևանու յաշխարհէն Վասպուրականի Հայոց մեծաց: Ձոր մեծն Եահարատ վարեաց յաշխարհն Պարսից: եւ ինակեցոյց ի մեծ զճո- զազաղաքն՝ Եօր Ջուղայ կոչեցեալ, ի զաւստին Ասպաւանայ: տես զայսմանէ ի, 188. եւ ի, 191. Թղթահամարն: Իսկ զզին ժամանակաց, իրրեւ յանտեսեցան սաստկացան իխոս՝ իխոս յոյժ ազմուկ շփոթին եւ խոտումբիւն յաշխարհին Պարսից ամենուստ: ըստ որում եւ ի, 190 Թղթահամարն յայտ է զոյզն ինչ: որովք երկիրն սկսաւ օր զան զօր ամայնաւ, եւ հարուածուար բնակիչքն լինիլ ի ձեռն ամենի եւ անաղոթոյն բնակարացն: Ուստի յո- զուեց իտոյ տունաւ՝ հազիւ Թէ մազապուրծ լեալ անկանէին ի տար աշխարհ Թափուռիովկ որդէն եւ մեք մի իսկ եմք ի նոցունց, անկեալ յաշխարհն Հնդկաց: եւ ուր մինչեւ ցայտը եմքս իսկ, Աստածոր խորհեցեալ իմ, զօգուտ ինչ ըստ իմումս հէջութեանս սունել անկացե- ցեալ ազգին մերում: ոչ այլ ինչ զան զայս բարեզոյն մարթացի հայթայթել ըստ իմս վար- կին: զոր ըղձակիրտեալ իմ մեծաւ ջանիւ եւ անհանգիստ աշխատութեամբ, ինձ զթիկունս զկատարիքն համայն ինդերուստաց եւ յաշտարուշիս սղբիւր ամենան յարութեանց կոչեցի զհոգին Սուտած: որ եկն եհաս՝ առաջանելով զպատգաւ եւ զերթթացեալ խոնաւա- զուրի անդատանս պապականալ ըղձանացն իմոց: եւ զիս որով կազդուրեալ զօրացոյց, մին- չեւ ընդ լրումն այսբանիւք զայս զօրեցի հասուցանել իմովք արգանմբքն եւ նախիւք, հան- զեքմ աշխատեցան իմով՝ այսինքն է Մովսէս Բաղքամեանն, զոր եւ կանխադոյն ի նա- ինքզանս յիշեցի:

...նզեւ ի Զինափութեամ, որ է Մազրաս. Յամի Տեսուն, 1778. եւ ի Թուրքի Հա- յոց, 1222.

Կիւլպէնկեան Մասնադարան
214 Բա

ԵԻՄԵՆԸ ԿԱՔՈՂԻԿՈՍ ԵՐԵՒԱՆՑԻ. ԳԻՐԲ ԱՂՕԹԻՑ ՈՐ ԿՈՁԻ ԶՐՕՍՄԱՐԱՆ ՀՈԳԵՒՈՐ: Ս. ԷՂՄԻՐԱՆԻ, ԵՍ. Ս. Գրեգոր Լուսաւորչի, 1772, 184 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԲ

ԳԻՐԲ ԱՂՕԹԻՑ ՈՐ ԿՈՂԻ ԶՐՕՍԱՐԱՆ ՀՈԳԵՒՈՐ:
Արարեալ ի Սիմեոնէ վշտակիր Գաթագիկոսէ Ամենայն Հայոց ի զիմաց Լուսաւոր- շակրանից անձանց. ի փոստ տոտուածոյ:
Եւ ապեցեալ ի սուրբ Էջմիածին հրամանաւ Նոյնոյ Սրբազան Հայրապետին ի նորոզ տպարանի սրբոյն Գրեգորի Լուսաւորչին մերոյ:
Ի Թուղ փրկչին, սչիք:
Եւ ի մերումս Թուրք, ռմիս:

ՅԻՇԱՍՏԱՅԱՐԱՆ

Յիշատակարան տեսարկիս Ազօրից:

Փառք...
...հաստատեցաւ տպարատունս այս նոր ի նորոյ ի սուրբ եւ յաստուանկերտ Ա- Թոսա Էջմիածին. ի ձեռն Սրբազանի Հայրապետիս մերոյ՝ Տեսուն Սիմեոնի յոյնիմաստ Կա- Թուղիկոսի ամենայն Հայոց: Յորում եւ ի լոյս ածաւ տպարատութեամբ փոքրիկ Գիրքս այս

Ազգից. Երբայկն չարախնայեցեալ է սոյնոյ Հայրապետէն, ի հոգեւոր միեմտութիւն ազգիս Հայոց եւ ի պարտանս արոյ Յիզկելոյս Հայաստանեայց, Քանզի ի Հայրապետու թեան զերոյ յիշեցելոյ Սրբազանի Վեհիւ մերոյ, եւ ի Պատրիարքութեան Սրբոյ Արուսեան զվճի եւ կուսանգնուարցոյ՝ Տեսնե Պառսի եւ Տեսնե Գրիգորի Կանգարանակ եւ խոհեմ ճարտոյ Վարդապետացն, եւ ի անձէ Հայոց թուոյ, սկսան մեծ պատերազմ անսեղ ի մէջ նրկոց մեծանեմ Քաղաքացն, եւ անհայ միջնե ի թիւ մեր նմիս յորում եմք այժմ, եւ յապան եւ՝ միայն ստորւոյն է գիտելի Ռուսի՝ վրդովեաց շուրս աշխարհ քստ մեկի մտոին. սարսնեցան ճրթիկն ընդ ամենայն առջիս. եւ աշխի խոռովութեան պաւարեաց զան մեկեւումբք Վանորոյ՝ բազմեաց զոգք եւ նշուակք. ապտամբք եւ կողոպտիչք ի շէն եւ ի յանչին. Հասան Ըստապարչք յերթիւնկաց. խոփանեցան սո եւ սուրբ Գևորգիական Կայսր եւ Հաստաբեկութիւն ստորադրեցն՝ եւ մանաւանդ ազգս Հայոց՝ կայնի ի մէջ մեկի վտանգի եւ ստապանաց Ջոր անասնելով Հայրապետիս մերոյ, մարմնքի եւ ցաւի միւս, իւրոյ զի աշտով կերպի յոգնութիւն ժամանեին էր անկար. վանութի՝ դայս ազգիցի դրոյ բուհի ի լոյս համ՝ եւ ընծայեաց ազգիս իւրոյ ի յոգնութիւն եւ ի փրկութիւն մասնելով եւ գրեմ Սրբոյ Յակոբ Առաքելոյն որ անէ. Ազգիքն Հարստովք՝ փրկէ զաշխարհայն եւ յարուցանէ զնա տէր՝ եւ թողու նմա զմեզս:

Ռբեմն՝ որք ընդունիլք զճարտարս Եպիփս եւ զնախախտ զտուրց զայս, նախազէն ներեցէք աւաստութեան սորին՝ որքան սո սողեցումն. նկատելով ի նախաժաման անեսարքի զոչն զհանգրմելոցն կասարելոց: քանզի՝ սո պարագայ յեւն իւրովք՝ բամենայնի նոր է եւ անփորձ. նոյնպէս եւ պարմովարքն սորին անկիրթք եւ երբէք շահեւալ ամենեւին:

Յւ սոց յիշեալիք յազօթս մեր՝ զվերոյ յիշեալ բարեմիս եւ օգտալան Հայրապետո մեր՝ Հանգրմե Հոգեւոր եւ մարմնուոր մնալօք՝ եւ ամենայն ընտանեօք իւրովք. եւ ինչո՞րեցէք յաստուծոյ՝ զի սացել սմա զկեանս երկարս եւ իսպաղազական՝ Ի յեւեա պայծառապարս զուրկին Սրբոյ Աթոռոյս եւ ի միեմտութիւն ազգիս Հայոց, Քանզի՝ որքան նստեալ է սո յաթոռ Հայրապետական, թէպէտ ունի միշտ եւ նրէ զյոգնեակերպ վիշտս եւ գոգոց ըստ ըրեմ մայն աշխիւնեմ ժամանակիս, սակայն՝ ոչ երբէք զազարի յայտարեաց սթոտապարզ եւ սպաւու՜ զործառութեանց: Յնա արոյ՝ յիշեալիք զգործակալ եւ զպեղապա՜ն Վեհիւ մերոյ զՍիրայիշ Հանճարալատ սրճի եպիսկոպոսն շտոթեցի. որ առանց Հեղինակի եւ ուսուցանողի ստուսածատր շնորհոյ իւրովք զամենայն այրուքնական զիրս մեր՝ եթէ գրուորստանն եւ թէ փոսրատանոն՝ Հանգրմե զխաղովք եւ ամենայն պարագայիքն իւրեանց նոր ի նորոյ փորագրեաց ի պողովատո՝ էհար ի պղնձեայս, եւ ի լոյս համ ի կապարեայս զգիրս զայս զեղեցիպանե՝ զոր անասնէք: որ եւ եւս աշխատի միշտ ի յայլատեսակ զիրս եւ յայլս նարեակի շնորհալատ զարգայտան զեղարքունիչի. որ աշխատի անմանա՞նք ի յարագրելն՝ ի սրբագրելն եւ ի փորձառես լինելն՝ տառից՝ բառից՝ բանից եւ այլոց որպիսութեանցն զործայս. եւ զրեթէ՝ սա կանոնաւորէ յամենայն զգործս զայս: Յիշեցէք եւ զտիրացոյ Յարութիւնն կնճիւնեցի. որ քանզակէ կպատկերս՝ զմապայիս զկանանս՝ զնորդանիւս: եւ Հարթէ ե կանոնաւորէ զկապարեայս եւ սպէ զսպակիսն:

Այլեւ՝ յիշեցէք միանգամայն՝ զհարագաս որդիսն եւ զնորճատուն աշակերտն Վեհիւ մերոյ. զՅովսէփ վարդապետն եւ զնրբեմ սարկաւապն զՀարողն զրոցս: նաեւ զՄկրտիշ վարդապետն. զՅովհաննէս արեցայն. զՆերսէս սարկաւապն. զԿասալինիաց Վարդանն. եւ զայլ պայտանեայն. որք ամէնէրևն բոց ի յամուկի պաշտամանից իւրեանց, պաշտանստերք եղնն սիրահար յզգիւ եւ այս զործայս: Չւ ժամաւանք՝ յիշեցէք յազօթս վեր պարտանին յիշեցման. զՊողոսյեպի եւ ի Հնօղ ընակալ Զարիկենց լուսաւորի Պարոյ Միքայելի որդի մեծաճտասա եւ բարեւէր Պարոյ Գրիգոր ի ինանաղունն: զի Քրիստոս Կանգարեցաւ մեզան նորին՝ զՄիքայելն եւ զՄամասթունն. եւ զԳեորգիս որդեակն իւր ի Տէր Կանգարեցաւ Միքայելն. եւ զայլ ամենայն Հին եւ նոր նմիցեայն նորս: Քանզի ի լոյն բարեպաշտիս այսորիկ զհաստատիւն ապաղքատանս ի Սուրբ Աթոռոյս, յանձն էառ յժարութեամբ՝ սալ զամենայն ծախն սորին ձրթապէս. որպէս զի՝ Հաստատուն մնացէ յաթոռոյ Տգաղքատանս այս՝ ի իշխանակ յախնական իւրեանս: Ջորոյ զյիշանակն օրհնումն թեամբ արասցէ Տէր՝ ի Հանոյս իւր ընկայցի՝ ազօթիւք Սրբոյն Գրիգորի Լուսաւորչին մերոյ եւ ամենայն Սրբոյ իւրոց:

Ջորս եւ յիշողք՝ յիշեալք լինիցիք ի Քրիստոս Աստուծոյ մերձէ: Ամէն:

ՊԵՏՐՈՍ ՎՐԻՆՆԱՐԱՆՆԻ ԳԻՐՔ ՄՈՒՆԻՍԻՆԱԼՆԵՑ: Վեներաբլ, ապ. Դեմետրիոս Թէոդո-
կանց, 1778, 6 չհ. +522+3 չհ. =531 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ԳԻՐՔ ՄՈՒՆԻՍԻՆԱԼՆԵՑ

Այսինքն. Համառոտ հաւաքումն վարդապետութեանց՝ զԵրազանշիւք տեսակց մո-
լութեանց. և ժամաւանդ գեթմանց զլիաւոր մեղաց, թէ զի՛նչ են, և ո՞րքան խորշիկ:
Ընդ նմին և վարդապետութիւնք զպահպանութենէ հեզից արտաքնաց զգայութեանց, և
վարդաբանութիւնք զտասանց պատգամաց:

Եարազրեալ ի Պետրոսէ Արեղայէ Արագոնացւոյ, որ ի կարգէ բարոզաց արոյն
Դոմէթիկոսի: Բարգմանեալ ի լատինականէն ի հայ բարբառ, ի զաւանն նախշուստոս, ի
Թուին քրիստոսի, 1339: Ի լոյս անեալ և ողորկեալ նախ աշխատարութեամբ տեսան Մը-
խիթարայ վարդապետ սերաստացւոյ Արքայ հայր կոնցելոյս: Եւ այժմ տպագրեալ երկրորդ
անգամ զգուշապն արագրութեամբ:

Արգեամբք և զոյնք բարեպաշտան և զաջատնժիկ լաւրիմանեանց երկոցոնց ևզ-
բարց հարպատաց՝ Բարաղաման պարոն յովնէփին, և պարոն զաբարին, առ ի լուսաւո-
րութիւն առաքինաւոր մանկանց եկեղեցւոյ: Ի փառս մեծին աստուծոյ, և ի պատիւ սո՛հն-
օրհնեալ կուսին մարիամու:

Ի հայրապետութեան տեսան Սիմոնի հայոց կաթողիկոսի: Յամբ տեսնոն. 1773.
Իսկ ի Թուին հայոց: ԽԱԻԲ: Սեպտեմբերի. 20: Ի Վէնէտիկ. Ի տպարանի Դեմետրեայ Թէո-
դոսեանց: Հրամանաւ մեծաւորաց:

ՈՒՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Զուեք:

ՄԱՆՕԹ.

Վերլին երեք չբուսգրում էչերուն վրայ կց գունիկ Միքիթաք Արաքոս ճոտանա-
ւոր ի զուգեա մասնինքն փրքումը, որան տողերու սկզբնաստերը կը կարմն. ը Մը-
խիթարէ Արքայէ Վարդապետէ Սերաստացւոյ Ատայեալ է Այս Բան:

Կիւլպէնկեան Մասնեաղարան
230-2 Ար

ՅԱԿՈՒԳ(?) ՇԱՀԱՄԻՐԵԱՆ. ԳԻՐՔ ԱՆՈՒԱՆԵԱԼ ՈՐՈՂՅԱՅԹ ՓԱՌԱՑ: Մարաա, ապ. Յակոբ
Շահամիրեանց, 1773, 339 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ԳԻՐՔ ԱՆՈՒԱՆԵԱԼ ՈՐՈՂՅԱՅԹ ՓԱՌԱՑ:

Վասն կայանաւորելոյ ամենաք գործ անկարգութեան:
Եարազրեցեալ Յակոբայ Շահամիրեանց՝ Նոր Զուգայեցւոյ առ ի Օգուտ Յազըն
Հայոց: Ի Հայրապետութեան Տեսան Սրբազան Սիմէոնի ամենաք Հայոց Կաթողիկոսի, ի
Վաղարշապատ:

Ի Թագաւորութեանն Յովոտափալ Տեսան Իրկրորդէ Հէրակիոսի ք Քիպղիս:
Յամբ Տեսան փրկիին մերոյ Քրիստոսի 1773
Եւ ի Թուին Թուականութեան Հայոց 1222
Ի Հնդիկս և ի Մայրա Գաղաթն Մազրուս:
Ի Տպարանի նոյն Յակոբայ Շահամիրեանց:

ՅԵՄԱՍԿԱՐԱՆ

Վերաբանաւորիւմ Գրքիս:

Որպէս Եարազորս զբժիւն զարծիւ վաճառական անձնութիւն արհեստին Եարազորութենէ եւ բուրձնային ազգաւ, Հասարակ բարեկարգի եւ շարիւղ տարեց ի սովորութենէ Հայոց ոչ կարաց լուս անէլ յաւելի զան զայս, զի սովաւ կարաց լինիցի եւ արժնացոյցանել արհեստին շարազորաց եւ զայիբ աշակերտելոց ի Թմբուլութենէ Եուլութեան ջնոյ, եւ ցուցանէ նոցա հնարն, որ իբրև անհնարին ընդ կարծիքս բազմաց զի յեղինակն գրբուս ոչ եզիս օգնակահութիւն յաճեղէ ըսոյ Հասարակի սպասաւորաց ասն Հօր իւրոյ, եթէ շարիւղ տարեց, եթէ անլաւանիւ, եթէ ջոկելն եւ եթէ ապելն, որ սոքա էին ի յազգէ Սիւսմ որում ունին ի ծննդեան լեզուս բարբառս յազգին իւրեանց, որովհետեւ ի այլ ազգէ եւ այլ լեզուէ կարէ լուս անել այտան, ուրեմն ոչ է արժան զի մէջ մեր ոչ ոք ախիցէ Թէ քանս մեղանէ իւրհւ. անկարելի, ուրեմն ամենայն բան ընդ ամենեցուն է կարելի եթէ Եուլութիւն նմա մի յազգահարեացի, եւ մարդն ունիցի սէր եւ ջանացողութիւն, վասնորոց արժանի Համարեցի յիշատակել ջանասէր աշխատողս իմ եւ օգնական բանիս այսմիկ, այսինքն Ջէրհան Կրդոյ Սիսեան, եւ Ջաջէս որդոյ Մարիոսեան: Երկոցեանն ծնեալ ի աշխարհն Սիւսմ, եւ ի տարբերութենէ ժամանակի պատճառանոց Հասեալ առ մեզ ի Հասակի ժանկութեան իւրեանց ի մէջ մեր զարգացել, սնեալ եւ սիրով յանն առեալ մկրտութիւն Սուրբ ի յանուն Ամենասուրբ Երբորդութեան Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ, ըստ օրինոց ամուսնացեալ ընդ ազգիսն ասն Հօր իմոյ եղեալ Հայր սրբոց եւ գտեհաց եւ Հուսազարիմ անառն իւրեանց, վասնորոց աղաչեմ առ բոլոր ազգն Հայոց, զի եթէ զստնիցին սոքայ, կամ ի սերնդէ սոցայ ի աշխարհն Հայոց, կամ որ ոք տարբ աշխարհ մէջ ազգին Հայոց, սիրով սոցայ ունիցիք ըստ արժանեաց աշխատանաց սոցայ իրար. երախտազէտ, զանչի ի զբացեաց սոցա արժանս եւս գտանի ի Հաշխատան աշխարհ որում ցեղարանութիւն կոչեն մամիկոնացիք:

Եւ ի սմանէ ապեցաւ Ծախիւք մերօք մին Հարիւր եւ տասն յատ, տասն ի սմանէ մրնալոյ վարձ Ծախուց մերոց, մնացեալ մին Հարիւր յասն եթէ իլինանք, եթէ Հասարակ անմինք ով ոք որ զսցի ուրախ վայելումն լինի վասն իւր, այլ գինն նորայ իւրաքանչ մի զբժի ստան Ոսիկ որում Համապատասխանի ջոտասուն ուսիկ Հատուցանի անսկեաց եւ աղքատաց, վասն սիրոյ վրկութեան ազգին Հայոց ի ընորդութենէ բարբառոսաց, այս անուցայմն ոչ Հարկադրեմ եթէ ոչ աշխուհօք ինչպեմ...:

Կիւլպէնկեան Մատենադարան
241 Ծա

ՏՕՆԱՅՈՅՑ: Հատ. Ա.Բ: Ս. Էջմիածին, սոյ. Ս. Գրքիւր Լուսուորչի, 1774 (աւարտ. 1775), 564 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹՆՐԹ

ՏՕՆԱՅՈՅՑ.

Նախապէս կարգեալ եւ սահմանեալ սրբոյն Սահակայ Գորթեի Հայրապետին Չոսոյ, ըստ աւանդութեան Հայաստանեայց սրբոյ Նկեղեցոյ:

Արդէն վերստին նորագամբ ի յերկուս Հատորս բաժանեցեալ. Աշխատասիրութեամբ Տեառն Սիմեօնի Յոգնաշան եւ Սրբազան Կաթողիկոսին ամենայն Հայոց:

Յւ նորին Հրամանան ազգաբնեւալ Սուրբ եւ յԱստուածակերտ Աթոս Էջմիածին. ի նորահաստատ Տպարանի Սրբոյն Գրքիւրի Լուսուորչին մերոյ:

Յամի Փրկչին մերոյ՝ Աշինդ. եւ ի Թուիմ Հայոց՝ ոմիգ:

ՅԻՇԱՏԱԿԱԸՆ

Յիշատակարան:

Քառօրյոյ

«...Որոչ ստատաճիք չորհօքն եւ ողորմութեամբն, եւ օգնականութեամբ բազմ-
բախտի եւ հոգեկենդանի շնորհ սրբոյն Գրիգորի Լուսաւորչին, ի լրումն եկեալ կատարե-
ցաւ տպեցումն նորափայլ գրքոյն՝ որ կրչի Տճնացոյց:

Այխտատարութեամբ եւ հոգարարութեամբ սրբազնկատար Հայրապետիս մերոյ՝
Տեան Արմէնի յոգնաշխատ եւ զերեմատ Կաթուղիկոսիս ամենայն Հայոց:

Ի վերստանալութեան սրբոյ Տօրինականաց տեղեացն՝ Բրիտոսոսի Աստուծոյ մերոյ՝
Տեան Պօղոսի ջախջան վարդապետին վանեցւոյ:

Եւ ի Դիտողութեան արքայազներն ժայռաբարձրն Կոստանդնուպոլսոյ՝ միանգա-
ժայն եւ Ծայրագոյն Նուերակին սրբոյ Հիմիաննի, եւ Փոխանորդին վերոյ յիշեալ սրբազան
Հայրապետիս մերոյ՝ Տեան Զաքարիայ համեստափայլ Վարդապետին:

Ի թուով Փրիչին մերոյ, ոչնիւ. եւ ի թուովն մերում, ումից. յամենան Ապրիլի եւ-
Քըն, ի սուրբ Հիմիանին:

Ուրեմն՝ որք վայելէրք զաւ, Նախագէտ տուք փաստ Աստուծոյ յաջողոյին եւ ան-
բնողին ամենայնի: Եւ սպա յիշեալէք Չերմեանդ ըզմիւ զվերոյ յիշեալ բարեմիտ եւ յոր-
նաջան Հայրապետս մեր՝ Հանդերձ Հոգեւոր եւ մարմնաւոր ծնողքն եւ Համայնիւք իւրա-
նովքն՝ կենդանեօք եւ ննջեցելովք: Որ զուով պաշարեցեալն եւ որպէս թէ կաշկանդեցեալ ի
յամենուտս կուսէ ի յամենաստեակ Տրրիկս եւ ի բազմակերպ աշխոյժութիւնս ըստ յարա-
չունչ բերմանց ժամանակիս, ոչ թուլանայ երբէք յայտպեանց Աթոռաւորն եւ ազգապետ
զարմատութեանց, թէպէտ՝ յոգնատաճան աշխատութեամբ եւ շափազանց դժուարաւորա-
րեամբ. (որպէս ինքն ի կարծոյ ծանուցեալ է ի վերջին կտակոյն իւրում): Յետ որոք՝ յի-
շեալէք զհոգեկենդան սրբական սրբազանիս մերոյ՝ զԿոստանդնուպոլսոյն Կեղանացի. որ յա-
մենայն կարգաւորիչ եւ անորինիչ է գործոյս եւ զործավարացն սորին ամենամէր
աշխա-
տեցամբ: Ընդ ամին եւ տիրացու Յարութիւն Հիմիաննիցի, որ է փորագրող եւ քանգա-
կող բոլորից զրոյ, պատկերաց, խորանաց, կտեսնաց եւ այլոց ծաղկանից. նաեւ տպոյ
գրքոյս:

Ընդ սոսինն կա զայլ հարողատ ծանայն եւ սպասուածն եւ զձեռնադրան ուղակերտ
կի զցրուածն զրոցս:

Արժանի է յիշման եւ Ծոռութեցի Մկրտիչ արքեպիսկոպոսն, որ իբրու Նախկին Հե-
ղինակ եղև զործոյս յստորիկ՝ որքան առ փորագրութիւն ի պողովատեսայս:

Նաեւ՝ յիշեալէք զհոգեկենդան եւ զհարողատ զուսան ժեմի Հայրապետիս մերոյ՝ զՄկր-
տիչ արքեպիսկոպոսն. որ յամենայն որպէս զմայր՝ Հոգածուն եւ ինձամատար լինի գործա-
վարացն անրին, Հոգարով զկարիտ եւ զպիտոյան յամենայնի:

Ընդ ամին եւ յիշեալէք զհարողատ միաբան եւ զանձամէր զարարիչն սրբոյ եւ մեծի
Աթոռոյս զԼուսինիանոս վարդապետն Ալտարակցի: Կք բաց ի Հայաստան պատանին իւրձէ,
բանիցս վերակրկնելով պարզպարեաց զգիրքս զայս մեծաւ աշխատութեամբ, ի շարագրեց-
մանէ Հեղինակին:

Ընդ սոսինն եւ զայլ հարողատ ծանայն եւ սպասուածն եւ զձեռնադրան աշակերտ
մեծի Հայրապետիս յիշեալէք ի Զրիտոսոս որք ըստ կարեաց իւրեանց աշխատեցան ի գործն
այս:

Կազմեց՝ Ա. Գ.

(Շաբա 18)

